

[Valdemar Thomsen.]

skal, medmindre den højtærede Finansminister ændrer sin Opfattelse, fremdeles erlægges et Aar frem i Tiden uden Sikkerhed for Tilbagebetaling, idet Ministerens Udtalelse maa opfattes derhen, at saafremt der tildeles blot en Smule Benzin i et Kvartal, skal Skatten betales, og saa kan den ikke betales tilbage. Kun hvis Ministeren her vil give Tilsagn om, at de to rimelige Ønsker, om kvartalsmæssig Betaling og om eventuel Tilbagebetaling, vil blive imødekommet, vil min Gruppe stemme for Lovforslaget; i modsat Tilfælde maa vi stemme imod.

Oluf Pedersen: Jeg kan anbefale at stemme imod det foreliggende Lovforslag, der fordyrer Transporten, virker vareforydrende og i det hele skaber Dyrtid.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Bemærkninger kun henholde mig til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 77 Stemmer imod 28.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Lov Nr. 110 af 18. April 1910 om Indkomstskat til Københavns Kommune.

Forhandlingen genoptoges.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg takker for den Tilslutning, der blev givet til Lovforslaget af Ordførerne for Socialdemokratiet (E. Friis) og Det radikale Venstre (Rager).

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at knytte enkelte Bemærkninger til den meget udførlige Omtale af Lovforslaget og andre i Tilknytning dertil staaende Ting, som det ærede Medlem Hr. Bindslev fremsatte. Jeg maa sige, at naar jeg hørte det ærede Medlem Hr. Bindslev tale her i Gaar, saa troede jeg mig somme Tider hensat til Borgerrepræsentationens Sal under en kom-

munalpolitisk Debat. Det var Kommunalpolitikeren, det var Raadmanden, der talte, kommunalpolitisk, udpræget polemisk og partipolitisk; det var ikke Rigsdagsmanden, som har Pligt til at behandle Problemerne ud fra mere almene Synspunkter.

Derfor maa jeg sige, at hvis jeg skal svare paa de Paastande, det ærede Medlem fremsatte, maa jeg i mit Svar skelne mellem den rent saglige Behandling af den Sag, som Rigsdagen her skal skønne over, og de rent indre kommunalpolitiske Betragtninger, som egentlig ikke, synes jeg, hører hjemme her, men paa Raadhuset. Det er det rent saglige. Indenrigsministeriet har Pligt til at tage Standpunkt til. Indenrigsministeren skal ikke blande sig ind i de indre Partistridigheder i de kommunale Raad, og jeg kan sige, at jeg har altid bestræbt mig for i Ministeriets Afgørelse at holde mig borte herfra og fra Brydningerne, de lokalpolitiske Brydninger, rundt omkring i de kommunale Raad. Jeg tror, det er værdifuldt for Opretholdelsen af den Tillid til Indenrigsministeriet og dette Ministeriums Afgørelser, der er i de kommunale Raad.

Men hvis jeg holder mig paa dette Standpunkt, som maa være afgørende for Indenrigsministeriet som upartisk Tilsynsmyndighed over for Kommunerne, saa ligger Sagen saaledes: Københavns Kommune har lagt et Budget under nogenlunde normale Forhold og paa forsvarlig Vis, saadan at der maatte forventes Balance paa det Regnskab, der svarer til Budgettet. Efter at det er sket, har Staten ved Love forøget de kommunale Udgifter med i hvert Tilfælde ca. 7 Mill. Kr., og andre uforudselige Forhold, der er en Følge af Krigens, har medført øgede Udgifter — i hvert Tilfælde efter hvad der er oplyst for mig — paa ca. 3 Mill. Kr. Det vil medføre et Underskud paa Kommunens Regnskab, er det opgivet over for mig, paa i hvert Fald omkring en halv Snes Millioner Kroner.

Jeg forstaar meget vel, om man ikke paa det Tidspunkt, hvor Spørgsmaalet behandlede i Københavns Borgerrepræsentation, med Sikkerhed mente at kunne fastslaa, at Forholdet laa saadan. Dengang var jo endnu ikke den endelige Beslutning truffet heller med Hensyn til Fordelingen mellem Staten og Kommunerne af Udgifterne til det civile Luftværn. Men jeg har holdt mig til, hvad der foreligger for mig paa det nuværende Tidspunkt, altsaa Udsigten til et Underskud paa ca. 10 Mill. Kr. paa Københavns Kommunes Regnskab for indeværende Aar, og med dette Underskud skulde altsaa Københavns Kommune gaa